

LITERATURE RESEARCH AND NEED ANALYSIS

RESEARCH ANALYSIS REVIEW

INTELLECTUAL OUTPUT 1

Literature Research and Need Analysis

RE-ABILITY: Adult education to promote Relational Ability -

Agreement number: 2020-1-IT02-KA204-079777 Erasmus + KA2 - Strategic Partnership for adult education

Women's Support and
Information Center
There is a way out of violence!

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

"The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein"

Uvod	4
1. Pretraživanje literature.....	5
GRČKA.....	5
ESTONIJA.....	6
ITALIJA	6
HRVATSKA.....	7
RUMUNJSKA.....	8
2. Plan istraživanja	9
Usvojena metodologija.....	10
3. Analiza potreba	11
INTERVJUI GOSTUJUĆIH MAMA.....	11
RAZGOVORI S OPERATEROM	14
FOKUS GRUPA MAMICE.....	22
FOCUS GRUPA OPERATORI	28
4. Results.....	34
Prilog 1	36
Prilog 2	38

Pretraživanje literature i analiza potreba

Uvod

Projekt RE-ABILITY je interventni projekt usmjeren na jačanje socijalno-relacijskih i emocionalnih kapaciteta žena žrtava nasilja, smještenih sa ili bez svoje djece. Kako bi se postigao ovaj cilj, također je potrebno ojačati vještine operatera/edukatora u zajednicama i centrima također u smislu učenja novih vještina i pružiti im inovativne operative alate koji ženama/majkama omogućuju postizanje dobrih razina socio-relacijske i emocionalne vještine.

Projekt uključuje suradnju neprofitnih organizacija iz 5 različitih zemalja, Italije, Estonije, Grčke, Hrvatske i Rumunjske, a sve su posvećene zaštiti prava djece i žena, te očuvanju obitelji s programima jačanja roditeljskih vještina, centrima za slušanje. i podršku njihovoj zaštiti.

Razmjena ideja, mišljenja i dobrih praksi s organizacijama koje imaju drugačiju kulturnu pozadinu potaknula je obogaćivanje, mogućnost da se međusobno oponašamo, ojačamo postojeće prakse ili stvorimo nove polazeći od vlastitih iskustava i nadograđujući ih.

Zahvaljujući ovom partnerstvu, podijeljeni su različiti pristupi koje je svaka partnerica sazrela tijekom nekoliko godina rada sa ženama, ali i analizirani sociokulturni aspekti koji ove pristupe razlikuju upravo zato što su razvijeni u europskim zemljama.

Ovaj rad će predstaviti:

- Pretraživanje literature koje su provele sve partnerske zemlje
- Plan istraživanja
- Analiza potreba (izvještaji o intervjuima i izvještaji o fokusu)
- Dobiveni rezultati

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

1. Pretraživanje literature

Kako bi se provela analiza potreba, partnerstvo je provelo pretragu literature koja se fokusirala na modele planova roditeljstva u partnerskim zemljama; ovo je istraživanje imalo za cilj utvrditi postojanje postojećih modela roditeljskih planova u partnerskim zemljama i analizirati roditeljske intervencijske programe razvijene i korištene u ženskim centrima za podršku roditeljskim i emocionalnim kompetencijama majki koje primaju usluge.

Prema početnoj analizi, ne postoje primjeri EYP-a u literaturi niti u jednoj od partnerskih zemalja, ali komparativno istraživanje je pokazalo da su inovativne intervencije, programi i alati osmišljeni za podršku roditeljstvu i korišteni unutar uključenih centara.

U nastavku će biti sažeti rezultati ovog istraživanja za svaku pojedinačnu zemlju.

GRČKA

U Grčkoj je aktivna mreža od 74 ustanove za sprječavanje i rješavanje svih oblika nasilja nad ženama, uključujući ustanove koje financira država i ustanove koje vode nevladine organizacije. Osim toga, postoje savjetovališta koja nude usluge podrške i upućivanja žrtvama rodno uvjetovanog nasilja. Što se tiče skloništa za žene, smještaj i hrana osigurani su ne samo ženama žrtvama rodno uvjetovanog nasilja, već i njihovoj djeci. Zahvaljujući ovim uslugama, dakle, žene/majke žrtve nasilja mogu povratiti svoje samopoštovanje, preuzeti odgovornost za svoj profesionalni, privatni i obiteljski život te donijeti najbolje moguće odluke za svoju budućnost.

Neki programi su u literaturi identificirani kao dobri primjeri za rad s ovom vrstom klijentele.

Parental Identity Education Programme-EPPI i Parental Emotional Literacy Education Programme-EPPEL2 dva su obrazovna programa koja se bave ključnim elementima jasnog roditeljskog identiteta i načelima emocionalnog inteligencija. Oba programa sastoje se od 12 strukturiranih susreta i namijenjeni su roditeljima s djecom svih uzrasta i budućim roditeljima. Sastanci oba programa održavaju se svakih 15 dana, traju sat i pol i koordinira ih posebno educirani stručnjak za mentalno zdravlje. Nakon pohađanja dva gore navedena uvodna tečaja, roditelji mogu sudjelovati u 'školama roditeljstva'.

Teme koje se obično obrađuju u grupama 'roditeljske škole' razlikuju se ovisno o stupnju razvoja djece uključenih roditelja. Školske roditeljske grupe uglavnom imaju za cilj prevenciju problema u obiteljskom kontekstu.

U Grčkoj nisu prijavljeni nikakvi modeli obrazovnih planova o roditeljstvu i ne postoje programi koji su posebno usmjereni na majke žrtve nasilja. Međutim, postoje intervencijski programi za roditelje, gdje neke organizacije provode 'škole roditeljstva' sa specijaliziranim sociolozima koji pružaju savjete roditeljima.

ESTONIJA

Istraživanje koje je provela Estonija imalo je za cilj promatrati postojeće modele roditeljskih planova i mapirati dobre prakse razvijene i korištene u ženskim domovima za podršku roditeljskim i emocionalnim kompetencijama majki koje primaju usluge. Prvi dom za žene u Estoniji otvoren je 2002. godine, a razvoj usluga koje se pružaju žrtvama nasilja bio je opsežan tijekom dva desetljeća. Centrima za podršku ženama koordinira Estonska agencija za socijalno osiguranje i uspostavljeni su standardi za usluge. Međutim, oni ne uključuju aspekte obrazovanja roditelja.

Nekoliko studija dostupnih u Estoniji usredotočilo se na roditeljske potrebe opće populacije. Ove studije su otkrile da roditelji imaju poteškoća u odgoju svoje djece i trebaju podršku i vodstvo. Iz tog je razloga estonska vlada usvojila roditeljski program Nevjerojatne godine, a u suradnji s lokalnim vlastima program je dostupan u nekoliko regija otprilike dva puta godišnje za sve zainteresirane.

Do danas ne postoje programi koji se posebno provode u skloništima za žene i partnerskim centrima za nasilje. Usmjeravanje i savjetovanje ovisi isključivo o znanju, znanju i osobnom iskustvu savjetnika.

ITALIJA

Istraživanje provedeno u Italiji ne navodi prethodne primjere planova roditeljskog obrazovanja u literaturi, ali je pokazalo kako su osmišljene inovativne intervencije i alati za podršku roditeljstvu.

U literaturi postoji nekoliko projekata usmjerenih na osnaživanje i podršku roditeljstvu, a neki od njih doveli su do stvaranja mreže između različitih organizacija (javnih i privatnih) koje se bave obiteljskim pitanjima.

Osim toga, identificirani su neki alati, poput kompleta 'Supporting Parenting', koji je rezultat programa istraživanja o roditeljskim vještinama i resursima koji ih mogu unaprijediti. Studija nije samo opisala resurse i izraze roditeljske otpornosti u ranjivim kontekstima, već je identificirala i izvore pomoći u društvenim mrežama. Glavni cilj kompleta je dati roditeljima glas, u stavu slušanja temeljenom na poštovanju njihovog iskustva i vizije. Predloženi komplet namijenjen je kao alat za

potporu intervencije koju provode stručnjaci i usmjeren je na pratnju roditelja u njihovim obrazovnim zadacima. Predstavljeno istraživanje ima za cilj istražiti kako svaki roditelj procjenjuje ponašanje svog stvarnog i idealnog partnera u tri područja povezana s roditeljstvom: socijalnom, odgojnom i disciplinskom.

Roditeljima je zatim podijeljeno nekoliko upitnika kako bi se ispitale vještine koje su posjedovali i usvojili.

HRVATSKA

Pretragom literature o obrazovnim programima za roditelje u Republici Hrvatskoj utvrđeno je da su najdetaljnije opisani programi u literaturi Rastimo zajedno i Roditeljstvo 0-6. Oba programa pružaju potporu ranom razvoju djece. Oba programa pružaju potporu ranom razvoju djece. Neke od tema koje se obrađuju u programima su: osnovne potrebe djeteta, emocionalni razvoj, psihički razvoj i neposlušnost, moderno roditeljstvo, stupovi roditeljstva, ciljevi roditeljstva, postavljanje granica, roditeljske odgovornosti i dr.

Udruga Hrabri telefon i vrtić 'Tić' vode škole roditeljstva. Škola hrabrog telefonskog roditeljstva odvija se kroz 12 radionica, namijenjena je svim roditeljima i pokriva teme komunikacije, dječjeg samopoštovanja, rješavanja sukoba i stresa u roditeljstvu. Uz roditeljstvo općenito, škola se fokusira na još dvije skupine roditelja: razvedene roditelje i samohrane roditelje. Škola se temelji na razmjeni iskustava unutar grupe, iskustveno-edukativnim radionicama i pružanju teorijske osnove o utjecaju razvoda na djecu i psihološkim aspektima samohranog roditeljstva. Teme obuhvaćene programom su psihofizički razvoj i potrebe djece, seksualnost djece, primjereni oblici discipliniranja djeteta, roditeljstvo kao izvor stresa, načini komuniciranja u obitelji, rješavanje sukoba, pozitivni roditeljski potencijali, komunikacija s bivšim supružnikom, dječje reakcije na razvod, zadovoljavanje dječjih potreba, osobno iskustvo samohranog roditeljstva, obiteljska dinamika i komunikacija, pozitivna disciplina i stilovi roditeljstva, socijalne vještine. U sklopu programa roditelji uče o bitnim preduvjetima uspješnog roditeljstva, osvještavaju vlastite poteškoće kroz razmjenu iskustava te stječu nove komunikacijske vještine vježbajući u malim grupama.

U Republici Hrvatskoj, prema konzultiranoj literaturi, ne postoje primjeri Planova edukacije roditeljstva.

RUMUNJSKA

Prema našim saznanjima, ali i prema početnim istraživanjima na ovu temu u Rumunjskoj, ne postoje posebne akcije/programi za žrtve obiteljskog nasilja (žene i djecu) u vezi s obrazovnom autonomijom majki žrtava nasilja.

Intervencije (na ovu temu) provode se unutar postojećih socijalnih službi. Svaki od njih organizira svoje metode i načine internog rada. Psiholozi/psihoterapeuti su oni koji rade sa žrtvama (ženama i djecom). Grupe za podršku ženama žrtvama obiteljskog nasilja također su organizirane u socijalnim službama (osobito u NVO-ima).

U okviru socijalnih službi organiziraju se razne aktivnosti edukacije majki, psihološko savjetovanje majki, grupe podrške. Nacionalna strategija obrazovanja roditeljstva 2018.-2025. bila je kontroverzna preporuka/brošura/tema, koju Rumunjska akademija, konzervativne skupine i vjerski kultovi nisu prihvatili. . Ovaj bi dokument bio temelj za izradu integriranih programa za obitelji s djecom, djecu iz nepovoljnog i rizičnog položaja.

Na razini politika postoji nekoliko nedostataka, uključujući nedostatak jedinstvenih politika, nedostatak koherentnog pravnog i regulatornog okvira u području obrazovanja roditelja, nedostatak standarda kvalitete o obrazovanju roditelja i nedostatak alata za praćenje i evaluaciju proces obrazovanja roditelja.

Na razini usluga postoji nekoliko problema, uključujući nedostatak vještina potrebnih za pružanje usluga u različitim područjima te nizak stupanj pristupa roditelja iz ranjivih skupina programima usmjerenim na razvoj roditeljskih vještina i kompetencija.

U svjetlu istraživanja možemo reći da roditeljske vještine podrazumijevaju brigu, njegovanje, odgajanje, zaštitu, poticanje, ljubav. To nisu sadržaji koji se uče, već vitalne funkcije, dostupne djeci i roditeljima koji zajedno postaju generativno okruženje života.

Roditeljsko iskustvo danas je jedan od najdelikatnijih i najtežih trenutaka u egzistenciji muškarca i žene, zbog čega im je potrebna podrška u tako delikatnom trenutku. Istraživanja u literaturi otkrivaju kako je potrebno podupirati i poticati roditeljske vještine kako bi sve više roditelja bilo spremno dočekati svoju djecu i odgajati ih u obrazovnom stilu koji je funkcionalan za dječji rast.

Pronađena literatura spominje nekoliko primjera radionica i projekata usmjerenih na unaprjeđenje ovih vještina i izvještava o različitim primjerima koji uključuju različite aktere i daju nove inovativne prijedloge.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Ono što je proizašlo iz različitih istraživanja u literaturi jest da je, uzimajući u obzir brojne izazove i potrebe roditelja, važno osmisliti i implementirati model plana roditeljstva kao alata za procjenu, poboljšanje i praćenje socijalno-relacijskih i emocionalnih kompetencije roditelja, a posebno majki žrtava nasilja. Ovaj bi alat mogao biti koristan ne samo majci, već i odgojitelju za planiranje životnog puta izvan doma. Ovaj bi alat trebao sadržavati smjernice o tome kako izraditi obrazovni plan i pristup koji odgajatelj može koristiti da podijeli ovaj obrazovni plan s majkom domaćinom u zajednici i s njezinom djecom ili roditeljima općenito.

2. Plan istraživanja

U okviru ovog projekta provest će se analiza potreba kako bi se razumjelo kako podržati žene u skloništima/skloništima te kako bi se u isto vrijeme shvatilo što je potrebno socijalnim radnicima koji rade s njima da bi postigli očekivane rezultate.

Prvi korak je realizacija Plana edukacije o roditeljstvu, alata usmjerenog na analizu temelja roditeljskih vještina radi boljeg definiranja ciljeva za poboljšanje odnosa majka-dijete. Istovremeno će započeti faza učenja potreba za dvije ciljne skupine (žene žrtve nasilja i socijalni radnici).

Ova faza će uključivati:

Polustrukturirani intervju namijenjen dvjema ciljnim skupinama (žene žrtve nasilja i socijalne radnice); dvije fokusne grupe obratile su se istom uzorku radi dodatnih informacija prikupljenih tijekom intervjua.

Teorijski okvir temelji se na konceptu emocionalne inteligencije. Emocionalna inteligencija (EI) opisana je kao skup vještina relevantnih za procjenu i izražavanje emocija kod sebe i drugih, učinkovitu regulaciju emocija kod sebe i drugih te sposobnost korištenja emocija za motiviranje, planiranje ponašanja i ishoda u njihove živote (Salovey & Mayer, 1990).

Ovo istraživanje sastoji se od dvije različite faze:

- a) U prvoj fazi proveden je polustrukturirani intervju sa ženama žrtvama nasilja i socijalnim radnicama kako bi se identificirale potrebe i očekivanja uključenih skupina.
- b) U drugoj fazi provedene su fokus grupe za prikupljanje kognitivnih i emocionalnih reprezentacija socijalnih radnica i žena žrtava nasilja, kako bi se produbili podaci koji su se pojavili u prvoj fazi. Ova

faza će stoga omogućiti prikupljanje mnoštva kvalitativnih podataka kako bi se bolje fokusirao model intervencije.

Usvojena metodologija

U prvoj fazi bit će uključen uzorak od 5 majki iz svake zemlje partnerstva, s ukupno 25 žena iz različitih organizacija diljem Europe s ciljem identificiranja osnovnih potreba majki u skloništima. Istodobno, istraživanje će uključiti oko 10 socijalnih radnika iz svake zemlje partnerstva; ovo će poslužiti za dobivanje iste analize iz perspektive onih koji rade u ovom području, za ukupno 50 uključenih socijalnih radnika.

U ovom istraživačkom projektu korišten je polustrukturirani intervju; Nakon analize podataka intervjua, provedena je fokus grupa s ciljanim skupinama kako bi se produbili podaci koji su se pojavili, kako sa ženama žrtvama nasilja unutar skloništa, tako i sa socijalnim radnicama koje s njima rade.

a) Polustrukturirani intervju (Prilog 1).

Karakteristike polustrukturiranih intervjua su:

- Ispitivač i ispitanici sudjeluju u formalnom intervjuu.
- Ispitivač razvija i koristi 'vodič za intervju'. Ovo je popis pitanja i tema koje treba pokriti tijekom razgovora, obično određenim redoslijedom.
- Ispitivač slijedi trag, ali je u stanju pratiti tematske putanje u razgovoru koje mogu odstupiti od traga kada on ili ona osjeća da je to prikladno.

Neki intervjui obavljani su licem u lice, drugi su obavljani putem internetske platforme zbog hitne zdravstvene situacije.

Polustrukturirani intervju uključuje slušanje, ali i sposobnost uvođenja pitanja koja pomažu u dobivanju informacija relevantnih za projekt.

Prije intervjua razmotrena su neka osnovna načela:

- Korištenje otvorenog pristupa osjetljivog na pitanja
- Upravljanje primjerenom upotrebom samootkrivanja
- Stvaranje ugodnog okruženja za intervju

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

- Razmatranje vremena intervjua
- Suočavanje s emocionalnim utjecajem

Prije intervjua, svaki je sudionik ispunio online obrazac za prikupljanje svog informiranog pristanka, potpisao politiku privatnosti i prikupio opće informacije. Sudjelovanje u istraživanju bilo je dobrovoljno od strane svih sudionika.

Svi intervjui su snimljeni i transkribirani u verbalnom i neverbalnom sadržaju.

b) Fokus grupa korištena je kao kvalitativna istraživačka metoda temeljena na grupnoj diskusiji, koja je omogućila prikupljanje mišljenja i ocjena o određenoj temi. Ovo istraživanje nije dalo numeričke podatke koji bi mogli biti predmetom statističke analize, ali je omogućilo analizu događaja sa stajališta onih koji ih svakodnevno doživljavaju, olakšavajući i obogaćujući razumijevanje fenomena pod ispitivanje

Fokus grupu vodio je moderator čiji je zadatak bio formulirati pitanja kako bi se potaknuo razgovor i potaknula razmjena između sudionika. Moderator je postavljao pitanja prema strukturiranoj shemi, na temelju onoga što je proizašlo, interpretirali su se podaci, s naglaskom na implikacije.

Konkretno, identificirano je i istraženo sljedeće:

- potrebe ciljne skupine
- očekivanja
- osjećaji i emocije

Tek nakon analize podataka polustrukturiranih intervjua sastavljen je popis pitanja za daljnje istraživanje.

3. Analiza potreba

INTERVIJUI GOSTUJUĆIH MAMA

Intervjui su vođeni osobno i online, gdje su postojale logističke poteškoće.

Dob žena u ciljnoj skupini u različitim partnerskim zemljama je između 15 i 48 godina i sve su iz zemalja projekta.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Sve žene koje su sudjelovale u istraživanju izjavile su da su bile smještene u skloništu ili prihvatnom centru ukupno između dva mjeseca i tri godine. Neki od gostiju dijelili su sobu s drugim majkama i djecom, a nekima nije bilo dopušteno dijeliti sobu. Svim majkama udomiteljicama izmjena svakodnevnog života i prihvaćanje novih navika, kao i suživot s drugim dosad nepoznatim osobama, predstavlja značajnu poteškoću za majke koje su smještene u skloništu i dijele dan, vrijeme i prostor (zajedničke prostorije) s drugim korisnicima. Ispitanici su se gotovo jednoglasno složili da ustanove za skrb zadovoljavaju i zadovoljavaju njihove potrebe. Mjesto su opisali kao lijepo, intimno i 'toplo', gdje se mogu osjećati mirno, zaštićeno i sigurno. Što se tiče obrazovne razine korisnika, svi su završili obveznu razinu obrazovanja.

Intervjui su istraživali sljedeća područja:

Iskustvo u službi zaštite

Sudionici su izrazili puno zadovoljstvo podrškom koju su dobili i dobivaju. Naveli su da su izvukli mnoge dobrobiti u smislu svog emocionalnog stanja, mentalne ravnoteže i osjećaja sigurnosti i zaštićenosti.

Zahvaljujući podršci tima, sve sugovornice kažu da su naučile nove vještine koje su korisne ne samo na roditeljskoj razini nego i na individualnoj razini, ovdje smo naišle na pravu podršku, majke, sestre, prijateljice, slušaju nas čak noću i pokušavam zadovoljiti svaku pojedinačnu potrebu svake majke", "... Naučila sam se ne miješati u osobni život svoje kćeri ...", "... Naučila sam da se život može dobro živjeti s rasporedima ...", "... Naučio sam da se iskrenost isplati ...", "... djeci da moraju dijeliti, lijepo se ponašati i poštovati pravila ...". djeci koju morate dijeliti, morate se lijepo ponašati i morate poštovati pravila ...".

Među metodama koje koriste odgajatelji, prema riječima sugovornika, jesu dijalog i primjer. Prema njihovim riječima, čak i male riječi imaju novo značenje poput "hvala, dobrodošli ste, dijeljenje, život u zajednici", slušanje i dijeljenje omogućilo je sugovornicima da budu dobri primjeri svojoj djeci. Neke majke kažu da su imale poteškoća, osobito u prvim danima integracije, u prihvaćanju i provođenju u praksi pravila koja vrijede unutar ustanove.

Individualne i grupne intervjuve proveli su psiholozi i socijalni radnici u različitim zemljama partnerima i u različitim prihvatnim centrima.

Kroz tečaj podrške ispitanice su majke mogle povećati svoje samopouzdanje i promijeniti sliku o sebi. Nadalje, izjavili su da im je pomoglo kontrolirati svoje emocionalne reakcije, minimizirati utjecaj

drugih, smanjiti strahove i ojačati tako što su sebi postavili prioritet. Dodatna potpora koju bi korisnice željele odnosi se na psihološku podršku i savjetovanje roditelja te dodatnu financijsku potporu i pomoć pri (ponovnom) ulasku na tržište rada (traženje posla - ponuda posla - financijska potpora).

Osobna percepcija

Svi ispitanici su imali poteškoća u opisivanju resursa koje prepoznaju u sebi, pa su anketari morali navesti primjere i vidjeti koje od navedenih resursa prepoznaju.

Na kraju je svaka majka uspjela identificirati barem jednu kvalitetu. Govorili su o osobinama kao što su: hrabrost ("Imao sam hrabrosti otići nakon 13 i pol godina"), vrijedan, marljiv, domaćica, velikodušan ("Volim iznenađivati druge, velikodušan sam, mogu reći da jesam dobra osoba, pozoran na dječje potrebe, pozoran na ono što djeca osjećaju, shvatio sam da mogu i bez njega"), ekonomičan ("Uspio sam uštedjeti svaki mjesec u kući").

Većina majki je nakon trenutka razmišljanja izjavila da osjeća veliku snagu za koju često ni same nisu znale da postoji. Uspjeli su preživjeti i ostaviti iza sebe poteškoće s kojima su se suočavali te mogu vidjeti sebe s pozitivnijim mislima i osjećajima za budućnost.

Neke majke za sebe kažu da su "...odlučna, ne treba mi ničija pomoć jer se lako snalazim sama...", "...Ja sam jako dobra majka, radila sam svoje greške i još uvijek učiniti, ali moja kći je zapravo moj život." Sve one navode kako s djecom imaju vrlo dobar i blizak odnos, temeljen na privrženosti, empatiji, dijalogu i povjerenju, a iz riječi majki jasno je da su im djeca bila izvor snage.

S druge strane, na pitanje "Kako doživljavate sebe kao majku?", neke od njih izrazile su snažnu emociju, diktiranu nekoliko čimbenika, ne samo zato što imaju lo

Što se tiče jačanja roditeljske uloge, intervjuirane majke navode da su im od velike pomoći bili stručnjaci u skloništu i savjetovalištu.

Boravak u domu za starije osobe navodi intervjuirane majke da osjećaju usamljenost i vjeruju da se mogu osloniti samo na sebe, kao posljedicu traume uzrokovane nasilnim ponašanjem i njegovim kroničnim prakticiranjem. Većina ispitanika u različitim zemljama navodi da bi se u slučaju potrebe obratili osoblju skloništa i stručnjacima od kojih su već dobili pomoć i podršku, jer su sigurni da će dobiti adekvatnu pomoć u suočavanje s mogućim budućim poteškoćama.

Kroz odgovore korisnica o tome kako i što bi voljele promijeniti u svom prijašnjem životu kada bi se mogle vratiti u prošlost, može se zaključiti da bi prevencija i promjena obrazaca ponašanja i pravila komunikacije mogla pomoći mlađim ženama da ne dožive bilo koji oblik nasilja ili, ako do nasilja ipak dođe, znati reagirati odmah i bez odgađanja.

Majke tvrde kako je u svim zemljama potrebno poticati jačanje usluga i širenje informacija, kao i pristup uslugama, kako bi sve žene koje su doživjele neki oblik nasilja mogle dobiti informacije i koristiti sva dostupna rješenja. nositi se s problemom.

Službe za skrb blisko surađuju s drugim službama (npr. skrb o djeci) – jedna majka nije sigurna je li to zapravo pomoglo, jer problemi s njezinim djetetom se nastavljaju. Ipak, priznaje da su u nekim aspektima preporuke bile od pomoći (psihološka pomoć, odgojitelj).

S obzirom na aspekte koje treba poboljšati ispitanici su identificirali aspekt hrane, koja bi trebala više zadovoljiti preferencije gostiju, mogućnost većeg broja izlazaka tijekom tjedna kako bi se osiguralo, posebno za one kojima je zabranjeno podizanje, da mogu sa svojom djecom provoditi vrijeme izvan ustanove.

Neki kažu da ne osjećaju potrebu išta mijenjati 'Sviđa mi se ovo mjesto. Trenutno ga smatram svojim domom i ne bih ništa mijenjala. Sve je ovdje. Zadovoljan sam ovom uslugom, nemam se na što žaliti'. Unatoč utvrđenim negativnim aspektima, uključujući: nedostatak interesa za čitanje; radne obveze koje ne dopuštaju sudjelovanje u aktivnostima, sastancima, ponekad samo telefonskim razgovorima sa specijalistom; odbijanje sudjelovanja u psihoterapijskim seansama (samo 1 korisnik); poteškoće u uspostavljanju granica unutar odnosa majka-dijete; zbunjenost uloga (prije nego što postanem majka, želim im biti prijatelj x 2 korisnika); verbalno nasilje (vikala je na mene, a ja sam vikala glasnije) svih 5 korisnika željelo bi razviti ili održati dobar odnos sa svojom djecom i spremni su učinkovito komunicirati sa svojom djecom.

RAZGOVORI S OPERATEROM

Prije provođenja intervjua, polustrukturirani vodič za intervjue prilagođen je različitim kontekstima zemalja partnera. Intervjui su vođeni putem online platforme zbog ograničenja koja su na snazi zbog pandemije Covid-19 koja je pogodila sve zemlje. Subjekti su identificirani, a ciljevi intervjua su eksplicitni.

Radi boljeg razumijevanja iskustva stručnjaka, u pristupu analize podataka korištena je triangulacija. Korištene su sljedeće vrste analiza: analiza sadržaja, tematska analiza i analiza diskursa.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Analiza sadržaja korištena je kako bi se dobio objektivan i sustavan opis sadržaja, reducirao sadržaj komunikacije i prije svega za generiranje zaključaka. To je uključivalo: identifikaciju ključnih riječi/izraza/tema; kodiranje (jedinice analize, kontekst i kvantifikacija); i stvaranje sheme analize. Kroz jedinice konteksta analiziran je pozitivan, negativan ili neutralan karakter jedinica analize. Za jasniju sliku gore navedenog, pogledajte Dodatak 1.

Analiza diskursa usmjerena na verbalni, neverbalni i pisani jezik. Elementi interesa: stavovi (prijemчивost, neprijateljstvo), korištene riječi/izrazi; specifična terminologija za ključne pojmove (emocionalna inteligencija, školska autonomija), kako je određena tema obrađena, kako se konstruira značenje, aspekti koji su bitni ili ne za predmete; riječi koje označavaju stupanj sigurnosti.

Tematska analiza podrazumijevala je upoznavanje s podacima, višekratno čitanje, bilježenje; otvoreno kodiranje; spajanje koda u kategorije; spajanje kategorija u teme.

Intervju je bio podijeljen u četiri dijela:

Pozadina iskustava

Sve ispitanice rade u organizacijama koje promiču ženska prava i ravnopravnost spolova te nude usluge za prevenciju i liječenje rodno uvjetovanog nasilja. Konkretnije, sudionici su psiholozi, socijalni radnici, odgajatelji, socijalni radnici i pedagozi.

Što se tiče mogućnosti obuke, neki operateri navode da im nikada nisu bile ponuđene aktivnosti obuke korisne za njihov rad, drugi da im je organizacija za koju rade ponudila neke mogućnosti obuke, u prisutnosti i/ili na daljinu, o pitanjima vezano za korisnike u objektima, zbog osobnih ili radnih obveza nisu bili u mogućnosti sudjelovati. Ima onih koji navode da posao koji se obavlja u ustanovama za smještaj žena i majki žrtava nasilja zahtijeva stalnu i kontinuiranu obuku, jer je potrebno kontinuirano prilagođavati način rada prema korisnicima i kao da timski uvijek učiti nešto novo uz uključivanje novih jedinica.

Dok drugi navode da programe obuke i seminare različitih interesa kontinuirano nude javne i privatne osobe. Neki od primjera ovih obuka su obrazovni programi o temama vezanim uz nasilje, oblike zlostavljanja, trgovinu ljudima, traumu, upravljanje žrtvama i posttraumatski stres, Istanbulske konvencije, rodna i LGBTQI pitanja te rodnu perspektivu. Tu su i edukacije o zlostavljanju, zlostavljanju djece, žalosti, poremećajima prehrane, ovisnosti o internetu, odnosu

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

između sredstava ovisnosti i zlostavljanja, kao i škole roditeljstva, interkulturalna i radna savjetovanja i alternativne metode terapije.

U Estoniji, na primjer, sva skloništa svom osoblju pružaju dodatnu obuku. Budući da usluge skloništa u Estoniji koordinira Odbor za socijalno osiguranje (SIB), a provode nevladine organizacije, SIB jednom godišnje pruža detaljnu obuku o IPV-u i rodno uvjetovanom nasilju, koja je obavezna za djelatnike skloništa. Osim toga, ispitanici su pohađali tečajeve o zlostavljanju starijih osoba, podršci neformalnim njegovateljima, pravnu obuku, tečajeve o psihologiji i socijalnim pitanjima.

Svi ovi tečajevi omogućavaju profesionalcima da obogate svoje znanje i specijalizaciju, upoznajući se s novim pojmovima, tehnikama, alatima i metodologijama u području koje se stalno mijenja. Osim toga, aktivnosti obuke pridonose osnaživanju osoblja, održavaju visoke akademske i profesionalne standarde i olakšavaju suradnju unutar mreže ženskih ustanova.

Radno iskustvo

Timski rad je za sve intervjuirane operatere od temeljne važnosti, a komunikacija se čini neophodnom značajkom za obavljanje svakodnevnog rada u prihvatnim objektima. Suradnja između tima je korisna za postizanje ciljeva koji su identificirani i za koje se nadamo da će biti postignuti, svaki član tima smatra se temeljnim. Timski rad vrlo je važan u kontekstu rada te su svi sudionici cijenili iskustva kolega kao pomoć u stjecanju daljnjih znanja i poboljšanju vlastite učinkovitosti

Neki praktičari smatraju da je stalna obuka neophodna, a česti sastanci im omogućuju da osjete podršku i da imaju priliku izraziti bilo kakve nedoumice o tome kako intervenirati u određenim situacijama.

"To podržava moj rad jer svi u timu imamo različita iskustva, tako da imamo multidisciplinarni pristup brizi o nukleusu. Tako da nudim svoje vještine pedagoga, ima onih koji nude svoje vještine psihologa, onih koji ponuditi svoje vještine socijalnog radnika, a tu dolazi do dobrog timskog rada."

Što se tiče odnosa s majkama, to se definira kao kontinuirani rad podrške, bez zamjene, već stajanja uz njih. I to je odnos suradnje između žena i operatera bez kojeg ne bi bilo moguće raditi

„...to je odnos reciprociteta i razmjene, posebno oni daju meni i ja njima, također u smislu osobnog rasta, ponekad me i oni podržavaju, način na koji im moram pristupiti, to je uzajamno davanje. Očito u trenucima kada vidim puno poteškoća s njima, moj posao je pomoći im da prevladaju te brige, tako da jako favoriziram razmjenu ideja, dijalog, vidjeti što ih uznemiruje, što možemo učiniti kako

bi oni mogli prevladati prepreke iznutra ili izvana, njihov odnos prema djeci, ako ih možda ne znaju prihvatiti, što učiniti da preuzmu njihovu ulogu majke, to je i za mene rast jer ja nisam majka pa stoga Nisam se mogao potpuno staviti u njihovu kožu...'.
Stoga se odnos s majkama domaćinima temelji, za sve operatere, na načelima povjerenja, poštenja, solidarnosti, suradnje i podrške. Točnije, radi se o nedirektivnom odnosu kojeg karakteriziraju iskrenost, empatija, aktivno slušanje i bezuvjetno pozitivno poštovanje, kroz koji se postiže osnaživanje majki domaćina. Mnoge od njih svoj bliski odnos s majkama domaćinima pripisuju činjenici da su i same majke i da ih mogu bolje razumjeti kroz njihovu roditeljsku ulogu.

Među mlađim operaterima, uobičajena poteškoća odnosi se na dob, jer postoji nekoliko korisnica koje su starije od njih i zbog toga majke vjeruju da nisu u potpunosti shvaćene. U početku je moja mlada dob favorizirala prijenosne i protuprijenosne odnose, dakle situacije u kojima su majke nisu percipirali moju ulogu ili su smatrali da je preblizu njihovoj dobi, pa je u početku moj rad bio usmjeren na to da ostanem njihova referentna točka, ali da zadržim svoju poziciju kao uloge, jer vrlo dobro znamo da između uloge i funkcije postoji velika razlika i u svakom slučaju to se mora percipirati upravo tako da postanemo referentne točke, da ne postavljamo situacije potpunog prijateljstva, a ne direktnog suočavanja s ulogom, tako da je ovo za mene bio i rad na sebi, jer je također teško mi je povezati ih jer su bili vrlo mladi."

Većina socijalnih radnika priznaje da se u svakodnevnoj praksi susreću s nekoliko izazova. Prije svega, nevjerica koja karakterizira žene žrtve nasilja otežava im otvaranje, pogotovo kada žene i socijalne radnice govore različitim jezicima. Ostale poteškoće odnose se na otkazivanje savjetovališta, suradnju s drugim službama, nedostatak resursa, složenost zahtjeva i moguće prijetnje od strane supružnika.

Što se tiče trenutaka slušanja, iako i psihologinja i socijalna radnica izdvajaju određene prostore za slušanje tijekom svojih sati u ustanovi, operaterke smatraju da kod njih ne postoji određeni trenutak već da je cijeli dan posvećen slušanju majkinih riječi. potrebe. Posebno se vrijeme posvećeno slušanju poklapa s večernjim satima, nakon što majke stave djecu na spavanje, odvoje malo vremena za njih i zajedno s dežurnom operaterkom razgovaraju o provedenom danu, nedoumicama ili posebnim potrebama.

Operateri navode da se u njihovim objektima održavaju tematske radionice, primjerice fešte, ali i specifične teme vezane uz emocije (kreativno čitanje, kreativno razmišljanje...), recikliranje i

poštovanje okoliša. Poteškoća s kojom se susreću je nemogućnost organiziranja aktivnosti u kojima sudjeluju i majke i djeca u isto vrijeme, što često dovodi do rastresenosti i nedostatka pozornosti jedne od ciljnih skupina.

Subjekti uključeni u izradu P.E.I. su operateri, wh

Iskustva emocionalne inteligencije

Svi se stručnjaci slažu da je odgojna samostalnost važna i sastavni dio rada. Intenzivno rade na osamostaljivanju i pripremi za samostalan život. „Autonomija nad vlastitim životom“ jedan je stručnjak želio naglasiti kako nije važna samo obrazovna autonomija nego i preuzimanje kontrole nad vlastitim životom. S njom se složila i druga stručnjakinja rekavši da je (formalno) obrazovanje na zadnjem mjestu jer korisnici imaju takve probleme da se teško fokusiraju na obrazovanje. "Potiče se autonomija, (...) ali pitanje obrazovanja često ostaje netaknuto." Obrazovna autonomija kombinira se s daljnjom ekonomskom autonomijom, s mogućnostima zapošljavanja, autonomijom, da se ženi stvore bolji uvjeti za život i obitelj, kako žena ne bi bila prisiljena vratiti se mužu (nasilniku) zbog ekonomske ovisnosti. Edukacijsku autonomiju ostvaruju izravno kroz radionice usmjerene na samopouzdanje i samopoštovanje kroz koje shvaćaju što su mogli učiniti ili su već učinili ili htjeli učiniti, a do sada nisu imali prilike.

Praktičari se slažu da nedostatak motivacije majke za promjenu predstavlja poteškoću u ovoj vrsti rada. Korisnici koji su u centru protiv svoje volje manje su skloni suradnji, čak i ako im je potrebna velika pomoć. Poticanje odgovornosti i više razine samopoštovanja kod majki često može predstavljati poteškoću. Neki korisnici nemaju realna očekivanja, htjeli bi sve riješiti odmah. Neki imaju poteškoća s definiranjem ili prioritiziranjem problema. Ponekad nastaju već na kraju pravnog procesa (npr. rokovi za žalbe su prošli, ali su prošli kroz proces bez podrške), pa zaposlenici ne mogu učiniti ništa osim slušati.

Svi se praktičari slažu da ne postoje posebne smjernice i protokoli relevantni za majke žrtve nasilja koji bi im omogućili da razviju dovoljnu razinu odgojne autonomije. Jedan stručnjak navodi da koriste sigurnosne planove koje slijede sa ženama (usredotočeni su na njihovo umrežavanje u lokalnim zajednicama, tražeći resurse koje bi mogli koristiti kao savjetovalište ili obiteljski centar). No, prepoznaju da unutar objekata u kojima rade postoji zajednička linija u radu s ovom vrstom

korisnika, koja se dakle tiče dijeljenja modela intervencije temeljenog na poštovanju i središnjem položaju osobe.

S obzirom na alate i modele koji se koriste tijekom radnog vremena za edukaciju žena domaćina o emocionalnoj inteligenciji, neki operateri smatraju da se putem radionica pravim metodama mogu prenijeti obrazovne poruke ne samo ženama, već i maloljetnicama. Svi se operateri slažu da je rad na emocionalnoj inteligenciji majki vrlo važan i učinkovit za postizanje očekivanih ciljeva

„To je jako važno, i zato što ovdje dolaze majke, pogotovo žene koje su pretrpjele nasilje, misleći da su krive, odnosno ja sam bila žrtva nasilja jer sam ja kriva, tu dolazi do izražaja uloga odgajatelja. ,radeći na njenoj emocionalnoj inteligenciji, na njenom emocionalnom polju, osvještavajući je da žena žrtva nasilja nije kriva, ona je samo žrtva. Odatle počinje put osvještavanja koji vodi majke do spoznaje da su one žene, to što si žena ne uzrokuje muškarca zbog kojeg moras primiti batine, prije nego budeš majka još uvijek si žena i zato prihvati sebe prvo kao ženu, zatim kao majku, kao saputnicu, to je put svijesti i autonomije u autonomiji od 360°, ne samo za upravljanje djetetom, već i za upravljanje vlastitim emocijama, u upravljanju vlastitim prostorom, porodicama i tako dalje.“

Iako postoji nekoliko objavljenih knjiga o emocionalnoj inteligenciji i priznaju da na sveučilištima postoje tečajevi na tu temu, nitko od ispitanika nije mogao identificirati konkretnu obuku ili modele/alate za poboljšanje vještina EI korisnika u skloništima. To jako ovisi o savjetniku, a također i o korisniku. Savjetnik može koristiti sve metode koje su mu na raspolaganju, ali na kraju nitko ne zna koliko i jesu li korisnici transponirali.

Općenito, rad na vještinama emocionalne inteligencije relativno je dug proces i vrijeme koje žene provedu u skloništu nije dovoljno za dugotrajan učinak (u prosjeku obično samo nekoliko tjedana ili nekoliko mjeseci). Stanje svijesti korisnika ponekad im ne dopušta stjecanje daljnjih znanja.

Nakon što su podijelili definiciju, svi praktičari su se složili da je u njihovoj radnoj praksi to temeljni aspekt rada i da je to vještina koja se kontinuirano koristi kako bi majke razumjele potrebe i emocije drugih.

Također vjeruju da se široko koristi u centrima koji primaju žene žrtve nasilja jer su to često žene s niskim samopoštovanjem i mogućnost rada na aspektu emocionalne inteligencije može im omogućiti da prvo razumjeti vlastite emocije, znati ih čitati i modificirati u svjetlu osvještavanja svoje osobne povijesti.

"Uđite u emocionalno polje druge osobe i shvatite istaknute aspekte, koji vam onda omogućuju da se povežete. Kad sam ranije rekao da se uvijek morate prilagoditi osobi ispred sebe, to je istina jer smo svi različiti i tako da morate shvatiti različite aspekte, stav će se promijeniti ovisno o tome s kim imamo posla. Ali to je temeljno u našem radu"

Iskustva obrazovne autonomije

Što se tiče roditeljskih vještina, majkama se pruža podrška prema njihovim potrebama, podrška majkama također ovisi o zaposleniku, mora se raditi na vrlo vješt način i voditi računa o ugroženosti majki.

Majke u prihvatnim centrima brzo preuzimaju odgovornost za vlastiti život: 'Ključno je nositi se s posljedicama socijalne isključenosti. Na kraju, cilj je osigurati da mogu započeti svoj život potpuno neovisno. I pritom biti roditelj s punim radnim vremenom. Budite učinkoviti u životu i nosite se sa svime što treba učiniti. A ako ne možete, tražite pomoć... i znajte kako tražiti pomoć, jer oni ne znaju ni gdje da traže pomoć. Gdje tražiti i gdje pronaći pomoć'.

Nema smjernica, ali ima naznaka što treba uočiti i pozabaviti se. "Kako se nositi s tim, mora već biti svijest savjetnika". Rad multidisciplinarnog tima bitan je za izradu individualiziranog plana intervencije, razvoj novih vještina, procjenu slučaja i rehabilitaciju asistiranu osobu. Postupanje u slučajevima žrtava obiteljskog nasilja zahtijeva dobro strukturiranu intervenciju, prilagođenu potrebama korisnika, zajedno s timom stručnjaka, u daljnjem tekstu multidisciplinarni tim.

Sa stajališta pozitivnih aspekata identificiranih kao rezultat timskog rada, mogu se spomenuti: "razvoj vještina međusobnog odnosa", "šire razumijevanje potreba korisnika", lakoća donošenja odluka, prepoznavanje zajedničkih vrijednosti; razvoj "novih strategija", "vježbanje, sa svojim timom, asertivne komunikacije, empatije, društvenih vještina".

Aspekt razvoja roditeljskih vještina središnja je točka u radu operatera, a to uključuje, primjerice, podršku majkama u tome kako voditi svoju djecu, kako uložiti svoje slobodno vrijeme, kako se igrati s djecom, kako preuzeti odgovornosti. Autonomija je temeljni aspekt koji treba postići čim se smjeste i iz tog razloga tim ih podržava u potrazi za obukom i radnim aktivnostima, u potrazi za kućom ako je nemaju, u potrazi za grupu podrške koja će im omogućiti da ne ostanu sami nakon završetka boravka u strukturama domaćina.

"Dakle, naša podrška je i podržati ih i pratiti ih u obavljanju važnog zadatka, korisnog za njihovu djecu, nadzirati i vidjeti je li ono što rade prikladno za ono što moraju raditi sa svojom djecom. Podrška, nadzor i pratnja jer očito ih moramo pratiti u njihovom procesu rasta, kako u roditeljstvu, čak i ako im to u nekim slučajevima nije potrebno, ali ovise o nekim stvarima u kojima se osjećaju prepušteni sami sebi jer ne znaju što učiniti i kako to učiniti, a naša je zadaća upravo popratiti ih kako bi to onda mogli učiniti samostalno".

Niti jedna ispitanica nije mogla identificirati posebne smjernice i/ili protokole za samohrane majke/žrtve nasilja koji bi im omogućili razvoj dovoljne razine obrazovne autonomije, osim nekih međunarodnih protokola koji se ne primjenjuju na nacionalnoj razini. Štoviše, nitko od njih nije mogao identificirati alate/modele koji se koriste u njihovim uslugama kako bi se omogućila obrazovna autonomija korisnika, s iznimkom strukturiranih alata koji se tiču savjetovanja za posao ili razvoja vještina i obrazovnih scenarija koji ženama pomažu da procijene svoje potrebe i načine upoznati ih.

U procesu intervencije žrtva se poziva na grupne sastanke s drugim majkama te na individualne sastanke. Sudjelovanje će dovesti do identifikacije potreba i olakšati provedbu plana intervencije potrebnog za njezinu rehabilitaciju.

Korisniku se pomaže/vodi u stjecanju roditeljskih vještina:

- kroz savjetovanja, vrjednovanje, intervencije prema potrebama korisnice "prema potrebi dajemo informacije o ponašanju/odnosu djece ili majke prema djeci", "pokazujemo im kako to učiniti".
- Kolektivne intervencije u koje je uključena cijela grupa - radionice, trening roditeljstva i socijalnih vještina.

Prema riječima sugovornica, majkama se pruža podrška u razvijanju roditeljskih vještina prema njihovim željama i potrebama. Konkretnije, savjetovanje ili psihoedukacija ima za cilj njihovo osnaživanje kroz intervencije kao što su škole roditeljstva koje organiziraju različite agencije. Nadalje, sve se sugovornice slažu da je odgojna autonomija samohranih majki/žrtava nasilja vrlo važan cilj u njihovoj službi, a u kojoj je mjeri to postignuto najčešće saznaju kroz praćenje.

FOKUS GRUPA

Između 15.11.2021. i 27.01.2022. održano je 10 fokus grupa: 5 sa socijalnim radnicima i 5 s majkama smještenim u skloništima za žrtve obiteljskog nasilja u partnerskim zemljama (Estonija, Hrvatska, Grčka, Italija i Rumunjska).

FOKUS GRUPA_MAMICE

Prosječan broj sudionika bio je 4,6 s po 3 sudionika iz Hrvatske i Estonije, 4 iz Rumunjske, 6 iz Grčke i 7 iz Italije.

U studijsku skupinu bile su uključene sve dobne skupine od 18 do 45 godina i starije. Štoviše, većina korisnica su majke barem jednog djeteta.

Majke imaju koristi od usluga savjetovališta, hitne i rehabilitacijske centre te socijalnih stanova. Razdoblje provedeno u specijaliziranim službama varira od 1-3 mjeseca do 7 mjeseci +.

Sljedeće izjave odražavaju opću sliku dinamike među korisnicima koji su sudjelovali u fokus grupi: "iako se nisu poznavali prije ovog sastanka, rano su razvili dobru komunikaciju/s relativnom lakoćom i osjećali su se ugodno dijeleći svoje misli i osjećaje".

"izjavili su da osjećaju da imaju mnogo toga zajedničkog jedni s drugima i svi su se složili oko osjećaja prihvaćenosti i zadovoljstva, jer su uvidjeli da sigurno nisu jedini koji su se suočavali s teškim situacijama; kroz raspravu su osjetili da jedna bi mogla učinkovitije pomoći drugoj, također i u ulozi majke".

Sudionici su bili točni te su organizatorima fokus grupa postavljali dodatna pitanja.

Dojilje su imale priliku sudjelovati sa svojim bebama, opća atmosfera bila je međusobno povjerenje i prihvaćanje.

Sudionici su bili otvoreni za raspravu i dali su mnogo informacija o usluzi.

Žene korisnice bile su potaknute da sudjeluju u raspravi i iznesu svoje stavove o temi. Uočeno je da su u raspravu više uključene žene koje su dulje u sustavu zaštite. Sve u svemu, rasprava je bila dobra. Sudionici su bili otvoreni, a po potrebi i iskreni i kritični. Korisnice koje su dugo bile u socijalnoj službi imale su priliku ohrabriti pridošlice i reći im da će uz pomoć stručnjaka prebroditi ovo teško razdoblje.

U nastavku su analizirani odgovori na postavljena pitanja.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Kakve usluge dobivaju majke? Kakva je opća percepcija usluga koje se pružaju majkama o roditeljstvu od strane službi u koje su uključene?

Od socijalnih usluga koje se pružaju korisnicima možemo spomenuti smještaj, socijalni stan, socijalno savjetovanje, psihološko savjetovanje, psihoterapiju, pravno savjetovanje, savjetovalište za maloljetnike, medicinsku skrb za njih i dijete, potporu za troškove prehrane ili druge hitne potrebe. potrebama para majka-dijete, te obrazovnim programima specifičnim za svaki centar (radionice, grupe podrške i sl.).

Ukupna percepcija primljenih usluga opisana je kao dobra i vrlo dobra.

Korisnici su pomoć dobivenu od socijalne službe opisali kao važnu za njih i kao onu koja donosi mir i spokoj. Neki od korisnika navode ljubazan doček, topli obrok, zagrljaje i poznato okruženje.

Prednosti: Bez obzira na primljene usluge (smještaj, savjetovanje: socijalno, psihološko, pravno; osobno upravljanje, financijska podrška, pomoć u pronalaženju posla, izgradnja samopouzdanja, skrb o djeci, posredovanje s vlastima), sve su opisane kao neposredne, neophodne i korisno.

Kontekst u kojem se primaju socijalne usluge opisan je kao obiteljski, empatičan i pozitivan.

Poteškoće: Svi sudionici fokus grupa spomenuli su izazov vezan uz dobrobit djece općenito, usluge bi trebale biti usmjerene ne samo na majku nego i na dijete odnosno odnos između njih dvoje, te bolja organizacija u smislu aktivnosti koje se provode. Vani u dječjem centru, brigu o djeci od strane osoblja centra (kada situacija to zahtijeva).

Ostali izazovi koje su korisnici spomenuli bili su: strah za budućnost (nakon izlaska iz centra) i ograničeno vrijeme koje provode sa svojim djetetom (zbog radnog vremena). Korisnici su borbu za vraćanje snage i normalan život opisali kao stalni izazov.

Briefly describe what focus group participants said they found difficult about receiving services.

The participants stated that they needed more "freedom at the weekend" and that their demands were more focused on the needs of their children than on their needs as women.

Some beneficiaries had to leave home with only half of their children. Even if they keep in touch by phone, this is one of the biggest challenges they have encountered so far.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Participants suggested more therapy and psychological counselling for children; complex services for children (rehabilitation plan, etc.).

Describe briefly Is it possible to imagine changing certain rules concerning meals, shopping and food autonomy?

Neki od korisnika mogu sami obaviti kupovinu uz pomoć socijalnih bonova koje dobiju tijekom boravka u ustanovi. Zadovoljni su što mogu sami birati hranu.

Za ostale korisnike ističemo da sudionici sudjeluju u donošenju odluka i odabiru namirnica te prave popis onoga što im nedostaje, a što bi željeli – što se cijeni.

Većina ispitanika smatra da su pravila 'razumna', 'zdravorazumska i nužna za život u zajednici', 'nemaju primjedbi na prehranu',

Spomenuto je nekoliko promjena koje su željeli korisnici, kao što su hrana u sobama i mogućnost drugačije prehrane.

Ukratko opišite kako bi bilo moguće promijeniti organizaciju slobodnog vremena s djecom? Što bi se moglo učiniti drugačije?

Korisnici su zadovoljni raznolikošću aktivnosti (pomoć u izradi domaće zadaće, tečaj jahanja, inkluzivna radionica koju pohađaju njihova djeca zajedno s autističnom djecom u organizaciji partnerske udruge i sl.).

Također su istaknuli da:

- Bilo bi od velike pomoći kada bi dom mogao pružati i usluge čuvanja djece.
- djeca imaju previše slobodnog vremena
- majka nema dovoljno autoriteta i potrebna joj je dodatna pomoć oko provođenja slobodnog vremena djece jer smatra da previše vremena provode ispred TV-a, mobitela i laptopa
- plus radionice za djecu

Opišite ukratko Kako biste željeli intervenirati u izbore koji se tiču upravljanja stambenom skupinom? Kako biste osobno mogli doprinijeti? Želite li ponijeti rekvizite?

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Korisnici su izjavili da ne znaju, da nemaju preporuke ili da su zadovoljni trenutnom situacijom.

Međutim, nekoliko korisnika izjavilo je da žele da ih djelatnici ustanove saslušaju kada je to potrebno te da žele što više aktivnosti prilagođenih djetetu, ovisno o rasporedu korisnika i socijalnih radnika.

Kako boravak u zaštićenoj ustanovi poboljšava njihovo dobrobit? Primjećuju li promjene u načinu na koji komuniciraju sa svojim majkama kada su u zaštićenim službama?

Korisnici su prepoznali veliku razliku u odnosu na stanje prije dolaska u centar. Elementi poboljšanja su: samopouzdanje, mirniji san, mirnija djeca, manje epizoda plača kod njih, osjećaj sigurnosti, više vremena za odnos s djetetom; jačaju svoj karakter, uče svoja prava i rastu kao bolji ljudi i postaju bolji roditelji svojoj djeci; jači, neovisniji i optimističniji; s osjećajem sigurnosti.

Svjesni su da su kao rezultat iskustva u skloništu doživjeli važne pozitivne promjene. To se uglavnom odnosi na raspoloženje, sposobnost kontrole osjećaja ljutnje, tjeskobe i strahova te sposobnost planiranja i predviđanja spokojnijeg života.

Iako je većina žena primijetila pozitivne promjene, jedna korisnica je izjavila da se njen odnos sa sinom zaoštrio nakon odlaska od kuće (veliki otpor sina. Prije ga nije bilo. On je najmlađi sin i uvijek ju je slušao i dobro su se slagali, a sada on proturječi svemu što mu majka kaže).

Što misle da će im pomoći da poboljšaju odnos s djecom? Kako im boravak u skloništu ili zaštićenom mjestu može pomoći da budu svjesniji svoje emocionalne dobrobiti?

Odgovori su varirali od potreba poput mirnog okruženja bez nasilja specifičnim preporukama za stručnjake u centru. Spomenute su sljedeće točke:

- želio bi češće raditi sa psihologom.
- borba sa samim sobom, iskrenost, izražavanje negativnog, a ne samo pozitivnog, i viđenje sebe ispred drugih - teme su koje su sudionici istaknuli kao važne.
- terapija za djecu i grupe podrške za djecu iste dobi.
- više bi volio praktične aktivnosti usmjerene na praksu (izlasci, zabava, itd.) nego konceptualne, studijske ili raspravne aktivnosti.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Misle li da im pružateljci usluga ili savjetnici pomažu nositi se s trenucima ljutnje, zbunjenosti, tuge, tjeskobe itd.? Misle li da će to promijeniti način na koji se suočavaju s problemima u budućnosti? Ako da, kako?

Korisnici su izjavili da su zadovoljni što ih je osoblje centra saslušalo te da će im sve ono što su naučili tijekom boravka u centru (razumijevanje svojih osjećaja, upravljanje odnosima, unapređenje komunikacijskih vještina) koristiti kasnije, nakon izlaska iz doma. Izjave majki također su uključivale sljedeće preporuke:

- Bilo bi dobrodošlo više podrške o tome kako se nositi sa zbunjenošću i tjeskobom.
- korisnice su jednoglasno odgovorile da podršku dobivaju od psihologa i socijalnog radnika za probleme kao što su tjeskoba, zbunjenost, panika i sl.
- postoji velika razlika u načinu na koji on vidi stvari sada u odnosu na način na koji ih je vidio prije...

Kako može practitio pomoći im da se lakše nose s emocionalno teškim trenucima?

Većina sugovornika istaknula je važnost savjetnika i potrebu da ga on/ona aktivno sluša. Vjeruju da im osoblje centra može pomoći u upravljanju emocijama kroz individualna savjetovanja, ali su predložili i druge aktivnosti i preporuke, kao što su:

- grupe podrške - iskustva drugih. (vršnjačka podrška) koje pružaju konkretne smjernice kako se nositi s emocijama u stresnim događajima.
- Majke prepoznaju organizacijske poteškoće i nastoje uskladiti obveze i obaveze u ustanovi od strane operatera.
- Praktičari/savjetnici/psiholozi uvijek mogu pomoći, bilo osvježavanjem već razvijenih vještina kod svojih korisnika ili pomažući im da razviju nove kako bi se učinkovitije nosili s emocionalno teškim trenucima.
- prisutnost njegovatelja/savjetnika/psihologa kao referentne osobe u ovim teškim trenucima može biti od pomoći kao osobe koja rasterećuje korisnicu i čini da se osjeća bolje
- specijalisti prilagođavaju intervenciju potrebama korisnica te provode individualno, grupno, savjetovanje djeteta i majke.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

- U centru se provode specifične aktivnosti emocionalnog upravljanja sa svim korisnicima centra - majkama i djecom.

Među mnogim strategijama koje koriste praktičari, koje im mogu pomoći da poboljšaju ili održe pozitivan odnos sa svojom djecom?

Prvi korak u dobrom odnosu s djecom je rad na sebi. Korisnici shvaćaju potrebu rješavanja vlastitih unutarnjih problema kako bi radili na jačanju odnosa s djetetom. "Ne možete imati dobar odnos s djecom ako nemate dobar odnos sa samim sobom."

Za izgradnju dobrog odnosa s djetetom korisnici su shvatili važnost korištenja: pohvale, zagrljaja i osmijeha,

Preporuke:

- savjetovalište za roditelje, savjetovanje majka-dijete, grupe za podršku roditeljstvu bilo bi korisno (...) neka vrsta akcijskog plana za djecu da svoje misli odvedu negdje drugdje.

Po njihovom mišljenju, može li biti korisno više prakticirati korištenje emocija, ljubaznosti, meditativnog stava itd. kako bi se bolje iskusio odnos s djecom? A s drugima?

Korisnici su jednoglasno izjavili da im je razumijevanje vlastitih emocija pomoglo u boljim odnosima s drugima i djecom. Nadalje, učenje o emocijama pomoglo im je da se prikladnije izraze te da ih se bolje čuje i sluša.

Upravljanje emocijama i meditacija opisani su kao korisni ili vrlo dobrodošli. Korisnici su bili spremni slijediti upute stručnjaka za prakticiranje meditacije, usvajanje nenasilnog jezika i primjerenog tona u svakodnevnom životu (kako s djetetom tako i s odraslima).

Naprotiv, neki od njih ovu su vježbu smatrali 'gubitkom vremena'. U percepciji njihova iskustva mnogo je korisnije usrećiti djecu kroz igru ili rekreaciju nego teoretski učiti kako upravljati emocijama.

Precizirali su da intervencije posvećene djeci moraju biti vrlo atraktivne i pokazati neposrednu vrijednost koja je neophodna za rast djece i roditeljski odnos.

FOCUS GRUPA OPERATORI

Prosječan broj socijalnih radnika koji su sudjelovali u fokus grupi bio je 5,8, od toga po 4 predstavnika iz Estonije, Grčke i Italije, 5 predstavnika iz Hrvatske i 9 iz Rumunjske. Sudionici su uglavnom bili žene, a obuhvaćene su dobne skupine od 25 do 45 godina. Iako je više od polovice stručnjaka koji su sudjelovali u fokus grupi imalo više od 5 godina iskustva u tom području, među ispitanicima je bilo i početnika i nedavnih diplomanata koji su prethodno volontirali u području skrbi o obiteljskom nasilju.

Dinamika je bila aktivna, a opća atmosfera topla, puna podrške i poštovanja. Sudionici su pokazali 'interes, otvorenost i uključenost u predstavljene teme'. Bez zadržke su iznosili svoja mišljenja i nadopunjavali se; "sudionici su bili vrlo aktivni, uključeni i voljni izraziti svoja razmišljanja i podijeliti svoja mišljenja/stavove/uvjerenja s ostalim članovima fokus grupe".

Profesionalci su bili točni, a predložena tema bila je zanimljiva svim praktičarima. Sudionici su zajedno raspravljali o raznim temama te razmjenjivali iskustva, izazove, rješenja i prijedloge za poboljšanje. Također su bili sretni zbog susreta i razmjene kontakata te iskazali potrebu i interes za daljnjom suradnjom.

Osim ponuđenih odgovora, specijalisti su predlagali različita pitanja i upite koji su u raspravu unijeli nove poante i informacije, čime su dali važnu osnovu za razumijevanje tema rasprave.

Sudionici grupe pokazali su interes i otvorenost prema temama o kojima se raspravljalo tijekom sastanka. Osobine koje su istaknute među članovima grupe bile su: znatiželja, otvorenost, spremnost za razumijevanje problematike koja se postavljala tijekom sastanka, profesionalnost i dobre komunikacijske vještine koje su služile jačanju kohezije radne skupine, kao i veliko iskustvo na terenu.

Sudionici imaju različito obrazovanje: kriminologiju, novinarstvo, projekte u zajednici, savjetovanje, psihoterapiju, socijalni rad i menadžment, a većina njih radi izravno s korisnicima (javni i privatni sektor).

U nastavku su analizirani odgovori na postavljena pitanja.

Je li usluga općenito primjerena potrebama majke?

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Usluge koje se nude korisnicima i žrtvama obiteljskog nasilja uključuju hitnu pomoć, smještaj, socijalno, psihološko i pravno savjetovanje (i također zastupanje na sudu u nekim situacijama), brigu o djeci (savjetovanje, pomoć pri izradi domaće zadaće, rekreacijske aktivnosti) i aktivnosti za jačanje odnos između majke i djeteta (u nekim slučajevima).

Općenito, usluge zadovoljavaju potrebe korisnika. Pomoć je vrlo profesionalna i dostupna brzo i prije svega besplatno.

Stvari koje treba poboljšati ili aspekti koje socijalni radnici smatraju potrebnima za reintegraciju osoba koje su preživjele obiteljsko nasilje su

- medicinsku skrb u centru,
- unaprjeđenje usluga za djecu u centru, koja trebaju skrb o djeci kako bi radila i moraju raditi kako bi pružila/platila skrb o djeci
- prostor za smještaj (omogućavanje privatnosti korisnika: smještaj (...) je nažalost skroman.
- dobiti više sredstava od države (svaki korisnik ima na raspolaganju samo određen broj sati državnog savjetovanja.
- specijalizirano osoblje
- bolje surađivati s vlastima

Među poteškoćama koje su stručnjaci naveli su: održavanje povjerljivosti lokacije (osobito u malim regijama), suradnja s vlastima (prijelaz iz škole, mogućnost izvanškolskog boravka), nedostatak financijskih sredstava korisnika (nemaju financijskih sredstava). podršku, ovisno o financijskoj potpori svojih partnera zlostavljača i to je jedan od razloga zašto im se vraćaju za nekoliko mjeseci), pronalaženje smještaja

Potrebu podrške korisniku i nakon izlaska iz centra istaknula je većina stručnjaka.

Elementi usluge za koje socijalne radnice smatraju da su majke najzadovoljnije

Nije bilo moguće točno utvrditi kojim su uslugama korisnici najzadovoljniji, ali u većini slučajeva žrtve su zadovoljne stambenim uvjetima i mogućnošću razgovora s terapeutom, pravnom pomoći, čuvanjem djece i pomoći pri pronalasku posla.

Alati za povratne informacije pomažu socijalnim radnicima da razumiju jesu li usluge koje se pružaju korisnicima optimalne, koje aspekte treba poboljšati, a koje u potpunosti promijeniti. Obrasci za povratne informacije dostavljaju se različito ovisno o udruzi/zakladi (u nekima se dostavljaju svaka 3 mjeseca, u drugima na kraju prijema/konzultacija, ovisno o slučaju).

U većini slučajeva bilježi se majčinska percepcija pripadnosti obitelji „zajednice“. Operateri ovu pripadnost opisuju kao pozitivan aspekt i pokazatelj dobre razine uvažavanja i zadovoljstva primljenom uslugom.

Da li bi htjeli promijeniti zahvate ili ak aktivnosti? Kako? Što misle da bi se moglo poboljšati?

Preporuke su bile

- novčane pomoći ženama (smještaj nakon izlaska iz skloništa),
- dostupnije čuvanje djece, zapošljavanje više osoblja za potrebe djece i žrtava nasilja (npr. netko tko će održavati dnevni boravak čistim i urednim, netko tko će obaviti kupovinu, tako da stručni timovi mogu zadržati ulogu podrške, a ne miješati je s 'represivne' metode (discipliniranje suživota).
- u savjetovalištu je uvijek potrebna pravna pomoć i nema dovoljno sredstava da se korisnicima osigura više mjesta kod pravnika
- potrebu educiranja i senzibiliziranja sudaca i drugih aktera u pravosudnom sustavu o radu i pristupu žrtvama nasilja.
- sustavan način praćenja što se dogodilo u svakom 'slučaju', kakva je presuda i što se dogodilo sa žrtvom, počiniteljem i članovima obitelji.
- sudionici prepoznaju i podržavaju ideju da se više financijske potpore treba dati programima osposobljavanja za njihove korisnike (npr. kroz suradnju s otvorenim javnim sveučilištima, tako da se majke mogu upisati u različite programe osposobljavanja/obrazovanja kako bi povećale svoju zapošljivost). - Što se tiče aktivnosti za djecu, potrebno je da se njihovo obrazovanje ne narušava te da aktivnosti (individualne i grupne) budu prilagođene njihovoj dobi, potrebama i osobnim karakteristikama.
- Bilo bi od velike pomoći kada bi u centrima postojalo osoblje koje bi moglo čuvati djecu korisnica kada odlaze na posao ili traže posao ili za druge aktivnosti u kojima majke moraju sudjelovati bez djece.
- Element koji se čini najpodložnijim poboljšanju povezan je s umrežavanjem i sukobom između operatera, menadžera i institucionalnih referentnih osoba.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

- važno je ojačati vezu sa svakodnevnim radom, imati zajedničku liniju između svih operatera kako bi se pratila operativna koherentnost. pristupi između operatera su različiti, ali postoji pokušaj umrežavanja, također koristeći prednosti komplementarnih profesionalnih vještina.

- bilo bi korisno osnažiti timske sastanke, ne samo na početku preuzimanja novog nukleusa, već kao redovitu proceduru. također bi se mogao osigurati prostor za evaluaciju individualnog obrazovnog profila, pojačavajući akciju sučeljavanja i evaluaciju na sredini semestra. Konačno, bilo bi potrebno pronaći strategije za upravljanje nepredviđenim događajima, ne oduzimati prostor od sukoba, ne raditi na hitnim slučajevima, već poboljšati planiranje i osigurati da se to ne ispušta odozgo, od strane nadležnih, već da se također dogovoreno s/između operatera. treba napomenuti da operateri sva poboljšanja pripisuju vanjskim čimbenicima ili u svakom slučaju povezanim s mrežom ili proširenom institucionalnom uslugom, a ne osobnim elementima, koji se odnose na njihovu vlastitu profesionalnost ili na njihovu vlastitu reprezentaciju 'rada'.

Zadovoljava li pružena usluga u potpunosti njihov osjećaj profesionalnog ispunjenja? I ako da ili ne, zašto?

Mnogi sugovornici opisali su svoj rad kao poziv, a ne profesiju.

Obavljanje profesije pomaže stručnjacima da se osjećaju zadovoljno, unatoč širim poteškoćama koje ovo zahtjevno zanimanje nosi. kroz nadzor, stručnjaci mogu bolje upravljati emocijama koje osjećaju dok pružaju svoje usluge. osim toga, dolazi do povećanja profesionalne empatije, posebice s vremenom i dugogodišnjim bavljenjem profesijom.

Ovaj rad nudi jasne prilike da se vidi pozitivan učinak koji njihova podrška može imati na žrtve i to daje osjećaj svrhe i neku vrstu zadovoljstva. svi sudionici, osim p5, u budućnosti se ponovno vide u ovom poslu.

Svi oni koji su odgovorili na ovo pitanje izrazili su radost i zadovoljstvo koje imaju u svojoj profesiji. također su rekli da bi, kada bi ponovno bili u poziciji da biraju svoje zanimanje, odabrali isto.

Komunikacija između različitih članova tima trebala bi biti bolje organizirana, kako bi se osiguralo da nema manjka informacija i da svi rade s istim ciljem. sa stajališta 'profesionalnog ja', oni nemaju vremena/prostora brinuti se za profesiju izvan stvarnog operativnog konteksta. trebao bi postojati voditelj, nadzornik i menadžer zadužen za predlaganje ocjene ili usporedbe u tom pogledu. netko se

brine o vlastitom stručnom usavršavanju, potpuno samostalno, kroz sveučilišne studije ili inicijative za osobni razvoj.

Neki izražavaju zadovoljstvo obavljenim poslom, motivaciju i entuzijazam. zadovoljstvo u osjećaju empatije, predanosti, provjere ciljeva i rezultata s teškim slučajevima. mijenjanje ljudi na bolje, rehabilitacija pruža puno zadovoljstva. Mlađi vježbači osjećaju snažnu potrebu za „zaštitom“ kako bi bolje radili, a evidentan je i osjećaj izgaranja, „tanka je linija između posla i blagostanja“. postoji zbrka između posla, ugovora, zadataka i kompetencija. praktičari se osjećaju stimulirano, ali često osjećaju nelagodu u nekim područjima kompetencija. osjećaju da imaju važnu ulogu, ali je često ne prepoznaju u smislu nagrađivanja. Znakovi priznanja su jako cijenjeni i daju smisao profesiji koju svi operateri visoko cijene zbog društvene i humanitarne konotacije. grupa se slaže s percepcijom dobrobiti/zadovoljstva i probuđene motivacije po rezultatima i utakmicama gostiju.

Oblici suradnje s drugim službama unutar ili izvan organizacije i kako se upravlja koordiniranim uslugama koje se pružaju majkama (ako postoje)?

Između čelnika agencije/institucije/tijela postoji kontinuirani protok informacija i pomoći. Suradnja i suradnja su potrebni i korisni, ali i posebno teški, posebice s agencijama iz javnog sektora.

Prihvatilišta surađuju s centrima za socijalni rad, ustanovama za ranu djecu, školama te lokalnim i regionalnim vlastima. U nekim od svratišta postoji koordiniran rad s centrom za socijalni rad, jer korisnici mogu dobiti mjesto u ustanovi samo putem zahtjeva/dokumenta centra za socijalni rad. suradnja ovisi o projektu i varira. p2 navodi da imaju dobru suradnju s vrtićem u svom gradu, dok p3 i p4 navode da imaju dobru suradnju s općinom, preko koje uspijevaju dio djece smjestiti u javne vrtiće, ali to nije službeni put suradnje i neizbježno ovisi o motivaciji i vještinama ljudi koji rade u pojedinim institucijama.

Supervizija igra iznimno važnu ulogu u razvoju najbolje prakse. Pokazalo se da su najbolje intervencije bile one u kojima su stručnjaci sudjelovali u supervizijskim seansama ili u sastancima specijalista na kojima se raspravljalo o različitim slučajevima i tražilo rješenje za korisnika. obično surađuju lokalno, kroz partnerstvo između javnog i privatnog sektora (ili između nevladinih organizacija specijaliziranih za rodno uvjetovano nasilje, s policijom, s općinama).

Usluga bez suradnje nije održiva. postoji stalna suradnja sa službama za podršku žrtvama, skrbnicima djece, socijalnim radnicima lokalne samouprave, policijom i istražiteljima. Ako majka dolazi u centar za pomoć oko stambenih usluga, to je 100 % slučaj centra za podršku ženama. kada majka napusti službu, obično se predaje lokalnoj socijalnoj radnici. Ako je ženu uputila lokalna samouprava na, primjerice, psihološku pomoć, ali sve subvencije i druge usluge osigurava lokalna samouprava, tada vođenje slučaja organizira lokalna samouprava. Ako se žena sama preda, nikada se nikome nije obratila, a ne treba stambeno zbrinjavanje, onda to ponovno organiziramo dok se ne uključi lokalna samouprava i tada se žena predaje.

Javne socijalne službe, sud za mladež, škola i savjetovalište najčešće su vanjske službe za vezu.

Što misle da bi se moglo poboljšati u njihovim profesionalnim vještinama kako bi postigli bolje rezultate?

Postoji potreba za više informacija i obuka, kao i za specifičnijom obukom u skladu s trenutnim razvojem sektora, kako bi stručnjaci mogli na najbolji i najtočniji mogući način odgovoriti na nove zahtjeve koji se pojavljuju. uz osobnu izobrazbu koju svaki stručnjak provodi osobno, postoji potreba za istraživanjem potreba stručnjaka u sektoru i uslužnim strukturama, za osposobljavanje savjetnika o pitanjima koja se odnose na njihove interese i potrebe u njihovom području odgovornosti te u ostvarivanju njihovu profesionalnu ulogu. to će poboljšati profesionalne vještine stručnjaka i postići najbolje rezultate u izvršavanju njihove profesionalne uloge.

Naveli su kako je nadzor bitno potreban i treba ga osigurati puno više (teško ga je financirati, a država ili lokalna vlast ga ne prepoznaju na adekvatan način)! p1- upravo je upisao tečaj realitetne terapije, nadajući se da će mu koristiti i u radu s korisnicima. p3 i p4 sugeriraju i naglašavaju potrebu za specifičnom obukom o odgovarajućim metodama rada sa specifičnim skupinama korisnika (npr. majke žrtve nasilja koje su bivše ovisnice o drogama na terapiji/apstinenciji, osobe s invaliditetom itd.) ili za stvaranje jaku komunikacijsku i suradničku mrežu za pružanje adekvatne podrške ovim korisnicima.p4 - ono što je puno pomoglo je obuka iz Gestalt psihoterapije (završna je godina). unutar toga postoji nadzor, pa on koristi svaki izvor podrške koji može pronaći. ono što bi svakako bilo od pomoći je dobiti (više) specijaliziranu obuku koja se fokusira na praktičnu znanja i vještina za rad s ovom specifičnom skupinom korisnika. potrebna su nova rješenja i nova iskustva, svi smo više-

manje dobro upoznati s teorijom. Također je važno kalibrirati očekivanja i cijeniti male korake, jer oni često znače puno više za žene s kojima radite. svi sudionici ističu potrebu više komunikacije i razmjene iskustava među sektorima i između svih dionika u ovom području rada (nasilje); potrebno je stvoriti i ojačati umrežavanje i sustavnu komunikaciju kako bi se adekvatnije odgovorilo na potrebe korisnika. p5 - smije se kako je jako motivirana za daljnje usavršavanje svojih specifičnih znanja i vještina te bi bila jako sretna kada bi mogla upisati što više treninga. ali realnije, osim edukacije iz gestalta i kognitivne bihevioralne terapije koju trenutno pohađa, zanima je tjelesno orijentirana terapija s obzirom na njezine dobrobiti u radu s osobama koje su doživjele traumu ("trauma je zapisana u tijelu" "). također bi se željela dodatno osposobiti za rad s malom djecom i adolescentima. rad sa žrtvama seksualnog nasilja i zlostavljanja iznimno je delikatna i težak.

U svrhu pružanja kvalitetne usluge, specijalizanti su se založili za češće susrete specijalista i supervizora, kao i za dubinsku samoanalizu unutar svoje terapije. O ovom aspektu - individualnoj terapiji - složili su se svi stručnjaci (i psiholozi i socijalni radnici), ističući da je to izuzetno važno, tim više što svi rade individualno s korisnicima usluga.

Moraju biti svjesni evolucije zakona i sudjelovati u valjanoj i općenito uslužnoj obuci i razvoju znanja. Život u zajednici mijenja način na koji razmišljate o životu, potiče empatiju, sposobnost suosjećanja s drugima i razumijevanja kroz što oni prolaze te potiče razvoj stavova smirenosti, strpljenja i samokontrole, potiče razumijevanje različitih percepcija, potiče razvoj stavova smirenosti, strpljenja i samokontrole. različita gledišta u životu. da bi se unaprijedio, mora olakšati introspekciju, preispitati određene aspekte svog života, pa čak i preispitati odgoj koji je stekao i obrazovno ponašanje svojih roditelja, mora preispitati svoj život u svjetlu uvjeta zajednice.

4. Results

Pomoću upravo analiziranih instrumenata bilo je moguće prikupiti informacije o kognitivnim i emocionalnim reprezentacijama, o glavnim potrebama žena/majki koje su žrtve nasilja kada su primljene na put zaštite, te s druge strane o radu socijalnih radnika te o ulozi koju ima emocionalna inteligencija kod ljudi uključenih u uzorak. Ove kvalitativne informacije bile su korisne za usmjeravanje istraživača u stvaranju valjanog alata za pomoć, s jedne strane, socijalnim radnicima u

njihovom radu da podrže žene/majke žrtve nasilja na njihovom putu stjecanja i promicanja roditeljskih vještina, te s jedne strane s druge strane, pružiti ženama individualizirani alat za procjenu i praćenje njihovog napretka u postizanju rezultata.

Cilj je ojačati socijalno-emocionalne i relacijske vještine majki kako bi im se pomoglo da povećaju svoju dobrobit i ojačaju svoju vezu sa svojom djecom: kako bi to bilo moguće, izrađen je alat u kojem su sve predložene i već testirane aktivnosti uključene su i same majke, rekreacijske aktivnosti koje će se provoditi s njihovom djecom i uz potporu odgovarajuće obučenih specijaliziranih operatera.

Ove aktivnosti i alati mogu podržati majku na putu ponovnog prisvajanja njezine roditeljske uloge što rezultira povećanjem njezinih roditeljskih vještina

Prilog 1

Polustrukturirani intervju (nacrt) - ciljna skupina: žene u skloništim

1) uvod u intervju

Kako se zoveš?

Koliko si star?

Odakle si?

Nedostaje li ti domovina?

Planirate li se vratiti u svoju zemlju?

Gdje živite sada?

Kakvo je ovo mjesto?

Možete li mi reći koliko dugo živite u svom trenutnom smještaju?

Mislite li da je aranžman adekvatan?

Dijelite li svoju sobu s drugim obiteljima?

Zadovoljava li lokacija vaše potrebe?

Je li vam teško tamo živjeti?

S kakvim se poteškoćama susrećete u životu u skloništu?

Recite nam svoju trenutnu razinu obrazovanja: (srednja škola, diploma srednje škole, sveučilišna diploma, stručna diploma/certifikat ...)?

Recite nam nešto o svojoj radnoj situaciji: jeste li zaposleni? Ako ste nezaposleni: primete li naknadu za nezaposlene ili naknadu? Pohađate li stručnu obuku kako biste poboljšali svoju sposobnost pronalaska posla?

Što mislite o svom susjedstvu? Osjećate li se dijelom svoje zajednice?

2) Iskustvo u razgovorima sa službama zaštite:

Kakvim su te stvarima ovdje naučili?

Koje nastavne metode najčešće koriste odgajatelji?

Od korištenih metoda podučavanja, koje smatrate najkorisnijima?

Koje vas metode podučavanja ne zanimaju ili vam nisu učinkovite?

Što su odgojitelji, učitelji ili socijalni radnici mogli učiniti drugačije kako bi učenje bilo bolje?

Kakvu pomoć trebate u centru za zaštitu za vas i vaše dijete (djecu)?

3) Samopercepcija intervjua

Koje resurse prepoznajete u sebi?

Kako sebe doživljavate kao majku?

Kakva je veza s vašom djecom?

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Kako bi vam ljudi koji vas podržavaju mogli pomoći da poboljšate ovu vezu?

Kome se obratiti ako se razbolite ili se suočite s obiteljskim problemom?

Imate li obiteljsku i/ili prijateljsku mrežu podrške?

Podržava li vas zajednica adekvatno na vašem putu?

Što biste poboljšali?

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Prilog 2

Polustrukturirani intervju - ciljna skupina: socijalni radnik

Pitanja

Ima li u vašem radu aktivnosti obuke?

Na koji način vam aktivnosti obuke pomažu u vašem radu?

Možete li nam dati neke primjere aktivnosti obuke u kojima ste sudjelovali?

Kako rad u timu podržava vaš rad?

Možete li nam reći koliko se često svi članovi tima sastaju i raspravljaju?

Kako ocjenjujete svoj odnos s majkama domaćinima?

Možete li objasniti zašto?

Na koje ste poteškoće nailazili ili nailazite u svakodnevnom radu?

Tko je unutar vaše zajednice odgovoran za izradu Individualnog obrazovnog plana (IEP)?

Na koji način sudjelujete u izradi IOP-a?

Postoji li vrijeme za praćenje i evaluaciju IEP-a?

Kako se to događa i tko je uključen?

Kako je majka uključena u projekt?

Ako postoje trenuci slušanja majke domaćina, možete li objasniti kako je taj prostor strukturiran?

Postoje li posebne radionice u tijeku ili su se provodile u vašoj zajednici za goste?

Možete li nam dati neke primjere?

Kako se majka podržava u razvoju svojih roditeljskih vještina?

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union